

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Kadett i. d. Res. Eugen Koczka. Von Kriegsbeginn bis zu seinem — am 5-ten Dezember 1914 bei Sulmierzyce — erlittenen Heldenode nahm er an allen Kämpfen des Regiments teil... Infolge der Mobilisierung legte er sein Amt im Finanzministerium nieder und rückte zum Regiment ein, wo er bis zu seinem letzten Atemzuge die personifizierte Pflichterfüllung war... Wir gedenken seiner mit warmer Teilnahme.

Oberleutnant Ludwig Kohut. Am 26. November 1888 erblickte er das Licht der Welt. Er absolvierte die Soproner Militäroberrealschule und das Ludoviceum. Das erstemal wurde er im September des Jahres 1914, anlässlich des Komarnoer Sturmes verwundet. Er war einer der Ersten, den Seine Majestät für tapferes Verhalten mit der allerhöchsten belobenden Anerkennung auszeichnete. Zwei Monate nach seiner ersten Verwundung meldete er sich freiwillig zum Frontdienste. Am 19. Dezember 1914 starb er bei Starzechovice in Russ.-Polen infolge eines Bauchschusses. Seine letzten Stunden schildert der in russische Gefangenschaft geratene Oberleutnant Franz Hermecz in einem an den Bruder des Gefallenen gerichteten ergreifenden Schreiben. Fünf Monate dauerte es, bis diese Mitteilung — die den edlen männlichen und soldatischen Charakter des Oberleutnant Kohut beleuchtet — anlangte.

«Die verhängnisvollen Stunden des 19. Dezember 1914 kehren in meiner Erinnerung zurück» schreibt Oberleutnant Hermecz. «Gegen Mittag traf unsern braven Dundy (Kosenamen des Verstorbenen) oberhalb des linken Oberschenkels ein scharf rasender Shrapnellzünder. Er lebte noch vier Stunden bei voller Besinnung und trug eine wunderbare Seelenruhe zur Schau. Er hat wenig gelitten... Wir haben ihn zugedeckt und er schien zu schlafen. Gegen zwei Uhr Nachmittag erwachte er und animierte uns mit folgenden Worten zum Ausharren: «Kinder lasst Euch nicht! Haltet aus!... Später fragte er: «Ist es schon Abend? Mir dämmerts, es wird dunkel.» Abends erkaltete seine rechte Hand in der meinigen und sein Arm wurde steif. Nach 18-Stündigem Kampfe am Abend des 19. Dezember 1914 gelangten die in Übermacht befindlichen Moskauer Grenadiere in den Besitz des Schlachtfeldes bei Rudzisko-Starzechovice.

Wer in seinem 26-ten Lebensjahre so schön sterben konnte, der mag gewiss auch schön gelebt haben. Das Leben und der Tod des Oberleutnant Ludwig Kohut bleibt jedem Soldaten ein Beispiel der edelsten Pflichterfüllung. (—gi.)

Kadett i. d. Res. Ludwig Zsellér. Im Frieden Beamter der Adria Versicherungsgesellschaft, der beste Sohn, Bruder und der hingebungsvollste

Kohut Lajos főhadnagy. 1888. nov. 26-án született. A soproni katonai főréáliskolát és a Ludovika Akadémiát végezte. Első ízben 1914 szeptember havában a komarnói rohamban sebesült meg a jobb karján. Egyike volt a legelsőknek, akiket Őfelsége vitéz magatartásukért legfelső elismeréssel kitüntetett. Alig két hónappal első sebesülése után önként jelentkezett harctéri szolgálatra. 1914 december hó 19-én *Starzechovicénél* (Orosz-Lengyelországban) súlyos haslövés következében meghalt. Utolsó óráit az akkor fogásába jutott Hermecz Ferenc főhadnagy Szibériából megkapó levélben tudatta az elhunyt hős fivérével. A híradás csak öt hónappal később jutott haza. A levél gyönyörűen világítja meg Kohut főhadnagy nemes, férfias, katonás jellemét:

— 1914 december 19-ének súlyos órai kelnek bennem életre — írja Hermecz főhadnagy. Dél-tájt derék Dundinkat (K. főhadnagy becéző neve) bal combja felett egy sebesen levágódó srapnel gyújtójá halálosan érte. Még négy órát élt, két órát eszméleténél volt és csodálatraméltó lelke erőt tanúsított. Kevés fájdalmat kellett szenvednie... Betakartuk s úgy látszott mintha elaludt volna. Két óra tájt délután felébreadt és kitartásra buzdított bennünket: «Fiúk, ne hagyjátok magatokat. Tartsatok ki.» Később megkérdezte: «Már este van? Úgy tűnik fel, mintha alkonyodnék.» Az alkony bizony még messze volt; napot még soha oly hosszúnak nem éreztem, mint akkor. Este felé keze az enyémben kihült, karja megmerevedett. Tizenyolc órás küzdelem után végre is a moszkvai gránátosok kerültek fölénybe 1914 dec. 19-én a rudziskó-starzechovicei csatáratéren»....

Aki ilyen szépen tudott 26 éves korában meghalni, az csak nagyon szépen élıhetett. Kohut Lajos főhadnagy élete és halála a nemes kötelességteljesítés mintaképeül szolgálhat minden katonának.

(—gi.)

Zsellér Lajos tart. hadapród. Békében az Adria bizt. intézet tiszviselője, a legjobb fiú, testvér — és a legodaadóbb vőlegény, 1914 dec. 19-én Starzechovicénél hősi halált halt életének 23. évében... Egy egész élet szomorúsága, minden nem teljesült vágya, reménye benne van a gyászjelentésben... Amit haláláról tudunk, az is megdöbbentő... A Kama folyón való átkelésnél reggel egy könnyebb lábsebet kapott, amivel segítségnélküli mehetett hátra a kötözöhelyre... Elfáradtan pihent meg másodmagával egy faházikóban, melyet az orosz lövésék rostává löttek... Épen sebét kötözte, mikor két újabb halállos sebet kapott... Kilenc hónapig azt hitte róla mindenki, hogy fogásába jutott... Kilenc hónap után kellett a szomorú valót — Szibériából meg tudni... Bajtársai előtt a jó katona és az igaz bajtárs emléke él róla... A család haza hozatta temetést, mely most a hősök pesti temetőjében nyugossa ki egy rövid élet hiábavalóságát...